

København, den 24. september 2015

Sagsnr. 2014 - 3886/3KR/HCH
2. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har SKAT klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

SKAT har klaget over [indklagedes] salær på 285.000 kr. inkl. moms for bistand til [X] i en sag om skatteansættelse for indkomstårene 2007 og 2008.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. december 2014.

Sagsfremstilling:

Indklagede:

Da [indklagede] ikke har svaret i sagen, er nærværende sagsfremstilling udarbejdet på baggrund af SKAT's oplysninger i sagen.

Skattecenter [bynavn] traf den 18. november 2009 afgørelse om at anse befodringsgodtgørelse, som var blevet udbetalt skattefrit til [X] fra [Forening Y], som skattepligtig indkomst. Der blev opkrævet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af beløbene, og [X'] skattepligtige indkomst for 2007 blev forhøjet med 13.942 kr. og for 2008 med 82.339 kr.

Forud for afgørelsen af 18. november 2009 havde [indklagede] bistået [X] i forbindelse med, at SKAT i sommeren 2009 havde fremsendt forslag til ændring af skatteopgørelsen for 2007 og

2008, og [indklagede] havde i den forbindelse fremsendt indsigelser mod forslaget til den ændrede skatteopgørelse.

Ved faktura af 30. januar 2010 til [X] opkrævede [indklagede] et salær på 210.000 kr. inkl. moms. Af fakturaen fremgik bl.a. følgende:

”Minimumshonorar for vor juridiske assistance i forbindelse med klage til Skatteankenævnet over Deres skatteansættelse for indkomståret 2007 og 2008, herunder gennemgang og vurdering af sagen, foretagelse af juridiske undersøgelser og vurderinger, gennemgang af domme og praksis, udarbejdelse af udkast til klage til Skatteankenævnet, indhentelse af oplysninger til sagen, deltagelse i mødet om sagen, udarbejdelse af endelig klage til Skatteankenævnet, deltagelse i diverse drøftelser og korrespondance m.v., samt varetagelsen af sagen i øvrigt”.

[Indklagede] påklagede den 17. februar 2010 på vegne af [X] afgørelsen til Skatteankenævnet.

I klagen til Skatteankenævnet nedlagde [indklagede] på vegne af [X] principalt påstand om, at Skattecenter [bynavns] afgørelse af 18. november 2009 var ugyldig. Subsidiært blev der nedlagt påstand om, at [X'] skattepligtige indkomst skulle nedsættes med forhøjelsesbeløbet, og mere subsidiært påstand om, at [X'] skatteansættelse skulle nedsættes med et mindre beløb.

Ved brev af 19. februar 2010 til Skattecenter [landsdel] fremsendte [indklagede] på vegne af [X] en ansøgning om omkostningsgodtgørelse på 50 % af 210.000 kr. inkl. moms, dvs. 105.000 kr.

Ved SKAT's afgørelse af 31. maj 2010 imødekom SKAT ansøgningen om omkostningsgodtgørelse, således at beløbet blev udbetalt a conto med forbehold for et eventuelt krav om tilbagebetaling.

Ved faktura af 18. januar 2012 opkrævede [indklagede] yderligere salær på 75.000 kr. inkl. moms hos [X]. Af fakturaen fremgik bl.a. følgende:

”Minimumshonorar for vor juridiske assistance i forbindelse med klage til Landsskatteretten over Deres skatteansættelse for indkomståret 2007 og 2008, herunder gennemgang og vurdering af sagen, foretagelse af juridiske undersøgelser og vurderinger, gennemgang af domme og praksis, udarbejdelse af klage til Landsskatteretten, deltagelse i diverse drøftelser og korrespondance m.v., samt

varetagelse af sagen i øvrigt. Der tages forbehold for yderligere fakturering i sagen.”

Den 30. januar 2012 klagede [indklagede] til Landsskatteretten over Skattecenter [bynavns] afgørelse af 18. november 2009. Klagen blev indgivet under henvisning til overspringsreglen i skatteforvaltningslovens § 5, stk. 3, idet sagen havde verseret i mere end 2 år hos Skatteankenævnet.

Klagen til Landsskatteretten svarede i det store hele til klagen til Skatteankenævnet.

Ved brev af 1. februar 2012 til Skattecenter [landsdel] ansøgte [indklagede] på vegne af [X] om omkostningsgodtgørelse af 50 % af 75.000 kr. inkl. moms, dvs. 37.500 kr. Ved breve af 12. april og 10. maj 2012 bad SKAT om dokumentation til brug for ansøgningen om omkostningsgodtgørelse.

SKAT traf ved afgørelse af 20. juni 2012 afgørelse om at imødekomme ansøgningen om godtgørelse af 50 % af beløbet på 75.000 kr. inkl. moms. Beløbet blev udbetalt a conto med forbehold for et eventuelt krav om tilbagebetaling.

Landsskatteretten traf den 1. april 2014 afgørelse om at fastholde Skattecenter [bynavns] skatteansættelse for 2007 og 2008.

SKAT meddelte ved brev af 23. oktober 2014 til [indklagede], at SKAT ønskede at undersøge rimeligheden af [indklagedes] salærkrav på i alt 285.000 kr. inkl. moms, og SKAT bad i den forbindelse om at få fremsendt en række oplysninger.

[Indklagede] har over for SKAT oplyst, at der er ydet 60,6 timers bistand i perioden fra den 1. december 2009 til den 17. februar 2010, og at der er ydet 23,5 timers bistand i perioden fra den 30. januar 2012 til den 6. maj 2012, i alt 84 timer, hvoraf der er faktureret 81,4 timer à 2.800 kr. ekskl. moms.

Advokatnævnet har bedt [indklagede] fremsende dokumentation for [X'] betaling af salær, hvilket [indklagede] ikke har reageret på.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

SKAT har påstået, at [indklagedes] samlede salær på 285.000 inkl. moms skal nedsættes, idet det opkrævede salær ikke er rimeligt.

SKAT har i den forbindelse bl.a. gjort gældende, at der ikke er tale om en kompleks sag, at tidsforbruget er for stort i forhold til sagens karakter, genstand og kompleksitet, og at [X] ikke fik medhold i klagen. SKAT har desuden gjort gældende, at [indklagede] også har repræsenteret [Forening Y] i nævnets sag nr. 2014-3885, der vedrører samme problemstillinger.

Indklagede:

[Indklagede] har ikke haft bemærkninger til klagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Da [indklagede] ikke har svaret i sagen, har Advokatnævnet lagt oplysninger modtaget fra SKAT til grund for afgørelsen.

Fire medlemmer af nævnet finder, at klagen er rettidigt indgivet.

Et medlem udtaler vedrørende klagens rettidige indbringelse: Salærklage skal i henhold til retsplejelovens § 146, stk. 2, indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag. Det tilføjes i lovbestemmelsen, at fristen regnes fra den endelige afregning af den pågældende sag. I henhold til ovennævnte er klagen indgivet for sent, og det ændrer ikke ved dette resultat, at klageren har foretaget betaling af halvdelen af regningerne med forbehold om tilbagesøgning. Lovens indbringelsesfrist ændres ikke heraf.

Imidlertid gives der i lovens § 146, stk. 2, sidste punktum, en mulighed for at behandle sagen ved senere klager, hvis fristoverskridelsen er rimelig begrundet. Uagtet at de to fremsendte fakturaer ikke fremtræder som a conto notaer, angives dog, at der er tale om minimumshonorar. Hertil

kommer, at det var forventeligt, at der ville fremkomme en afregning efter sagens færdigbehandling den 1. april 2014. I modsat fald havde der været forudfaktureret.

Under disse omstændigheder finder også dette nævnsmedlem, at klagen er rettidigt indgivet.

Efter retsplejeloven § 126, stk. 1, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Da der ikke i sagen ses at være givet [X], der må anses for forbruger i forhold til [indklagede], skriftlig prisoplysning, påhviler det [indklagede] at godtgøre, at der er udført arbejde, som er aftalt med klienten, og at salæret er rimeligt i forhold til det aftalte udførte arbejde og klientens berettigede forventninger.

[Indklagede] findes ikke at have godtgjort, at et samlet salær på 285.000 inkl. moms for behandlingen af [X'] sag er rimeligt, jfr. retsplejelovens § 126 stk. 1. Der lægges i den forbindelse særligt vægt på sagsgenstandens meget begrænsede størrelse, der ikke står i rimeligt forhold til det salær, der er blevet opkrævet. Der lægges desuden vægt på, at sagens problemstilling ikke var kompliceret, og på at [indklagede] tidligere havde repræsenteret [Forening Y] i en sag mod SKAT, der vedrørte samme problemstillinger (nævnets sagsnr. 2014-1658). Hertil kommer at [indklagede] sideløbende med [X'] sag varetog en anden sag med en tilsvarende problemstilling (nævnets sagsnr. 2014-3885), og at de to sager blev behandlet parallelt, hvilket bør have givet arbejdsbesparende arbejdsgange.

Advokatnævnet nedsætter på den baggrund i medfør af retsplejelovens § 146, stk. 1, skønsmæssigt det samlede salær for behandling af sagen til 20.000 inkl. moms.

Advokatnævnet pålægger [indklagede] at betale det eventuelt for meget modtagne salær tilbage inden 4 uger. Ud over salæret skal [indklagede] betale renter af beløbet. Renten er sædvanlig procesrente, hvilket vil sige Nationalbankens udlånsrente med tillæg af 8 % (dog 7 %, hvis

advokaten har modtaget salæret før 1. marts 2013). Udlånsrenten kan oplyses af pengeinstitutterne. Beløbet skal forrentes fra det tidspunkt, hvor [indklagede] modtog beløbet som betaling, til det tidspunkt, hvor [indklagede] betaler beløbet tilbage.

Herefter bestemmes:

[Indklagedes] salær på 285.000 kr. inkl. moms nedsættes til 20.000 kr. inkl. moms.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz